

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1943/2025
09.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Мاستиловић, Мирјане Андријашевић, Иване Рађеновић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Сандра Милошевић Недељковић, адвокат из ..., против туженог ПД за производњу и промет „Преслап“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Светлана Стојковић Обрадовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3765/2024 од 22.01.2025. године, у седници одржаној 09.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3765/2024 од 22.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3765/2024 од 22.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3765/2024 од 22.01.2025. године, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу, Судска јединица Власотинце П1 198/23 од 09.09.2024. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, по основу накнаде штете због незаконитог престанка радног односа у висини минималне зараде за период од 08.05.2021. године до 26.03.2023. године (осим за септембар 2021. године) исплати 748.182,18 динара, односно одређене појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе наведено у ставу првом изреке првостепене пресуде, усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу уплати неуплаћене доприносе за обавезно социјално осигурање за исти период по основици за обрачун доприноса коју чини износ бруто минималне зараде за сваки месец појединачно, све ближе наведено у ставу другом изреке првостепене пресуде и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 141.050,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредбе члана 191. Закона о раду и применом правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП, обавезан је тужени да тужиоцу накнади штету коју је претпео у периоду од 08.05.2021. године до 26.03.2023. године услед незаконитог престанка радног односа, у висини минималне зараде утврђене из налаза и мишљења судског вештака економско финансијске струке, као и да у корист тужиоца уплати доприносе за обавезно социјално осгурање, осим за септембар 2021. године, када је био радно ангажован 15 дана на извођењу радова ради санације Дома културе у Преслапу и за те радове примао дневнице, у износу вишем од минималне зараде.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па је применом члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст.1.и 3.)

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 03.04.2023. године. Вредност предмета спора је 748.182,18 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена, па је применом члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић